

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobce: **I. R.**, Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 11. 2016, č. j. 57 A 84/2015 - 90,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Soud **u k l á d á** žalobci, aby ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení zaplatil **soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti**, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí **1.000 Kč**.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 22. 11. 2016, č. j. 57 A 84/2015 - 90, zamítl žalobu proti rozhodnutí ze dne 4. 6. 2015, č. j. MV-76415-5/SO-2015, kterým žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 31. 3. 2015, č. j. OAM-1251-15/TP-2015. Naposledy uvedeným rozhodnutím prvoinstanční orgán zamítl žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu na území České republiky podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti tomuto rozsudku podal kasační stížnost a navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek. V doplnění tohoto návrhu vysvětlil, že již má v České republice delší dobu zázemí, jakož i soukromé vazby a jeho nucený návrat do země původu by mu přinesl nenahraditelnou újmu. Následky nepřiznání odkladného účinku by tak byly nepřiměřené důvodům vydání žalobou napadeného

rozhodnutí, přičemž přiznání odkladného účinku nemůže být v rozporu s veřejným zájmem a v jeho důsledku nemůže jiným osobám vzniknout jakákoliv újma. Nadto by utrpělo jeho právo na spravedlivý proces, neboť by pozbyl příležitost aktivně se účastnit soudního přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí, které zahrnuje i osobní kontakt s právním zástupcem. Stěžovatel v těchto souvislostech poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, a na rozsudek ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25.

Žalovaná se ve stanovené lhůtě k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí. Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí. Přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozsudku krajského soudu. Stěžovatel, který přiznání odkladného účinku navrhuje, přitom má povinnost tvrzení a povinnost důkazní, a je tedy na něm, aby konkretizoval a doložil (prokázal), jakou konkrétní újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v nyní projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V důsledku právních účinků žalobou napadeného rozhodnutí by byl stěžovatel nucen opustit území České republiky. Tuto újmu považuje Nejvyšší správní soud za nepoměrně větší, než jaká hrozí jiným osobám přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti; žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna (srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25). Odhlédnout nelze ani od toho, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Azs 140/2014 - 25).

Nejvyšší správní soud zároveň neshledal žádné skutečnosti, pro které by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Správní rozhodnutí byla založena na závěru, že stěžovatel v rozhodné době před podáním žádosti o povolení k trvalému pobytu pobýval mimo území České republiky v souhrnu všech období nepřítomnosti déle než 10 měsíců. V důvodech rozhodnutí tedy Nejvyšší správní soud

pokračování

neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by samotné přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohlo kolidovat s důležitým veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s takovýmto veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

Nadto, Nejvyšší správní soud nemohl odhlédnout od skutečnosti, že za obdobných okolností již dříve přiznal odkladný účinek jiné kasační stížnosti téhož stěžovatele, a to usnesením ze dne 2. 9. 2016, č. j. 4 Azs 169/2016 - 41, a ze dne 4. 2. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015 - 31. Nelze také přehlédnout, že Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 7. 8. 2015, č. j. 57 A 84/2015 - 27, nepřiznal žalobě odkladný účinek, to však pouze proto, že tentýž soud usnesením ze dne 8. 4. 2015, č. j. 30 A 20/2015 - 29, přiznal odkladný účinek jiné žalobě, kterou stěžovatel brojlil proti neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání. Krajský soud v Plzni proto v řízení vedeném pod sp. zn. 57 A 84/2015 dovedil, že stěžovatel v důsledku napadeného rozhodnutí nemusí opustit Českou republiku, a proto mu nehrozí žádná újma.

S ohledem na všechny tyto skutečnosti Nejvyšší správní soud kasační stížnosti přiznal odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud dále stěžovateli uložil, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, činí 1.000 Kč. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, „[p]ovinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, per analogiam].“

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. února 2017

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu